

ка. Кога-то, намѣсто едно чокче, има на врата-та нѣкоя връвь, за която е окачено званче, не трѣба да го дръпаме силно, въ трѣба да оставимъ между първия-тъ и втория-тъ ударъ, доволно врѣме шото слуга-тъ да може да пристигне за да ни отвори.

Колко-то познати да сме въ къща-тъ дѣто ще идемъ, не трѣба никога да влѣземъ въ нѣкоя стая безъ да ся обадимъ; ако врата-та и да е отворена, пакъ исто-то трѣба да сторимъ, а ако е затворена трѣба да похлопаме съ прѣсти-тъ си.

Кога-то чакаме нѣкого въ нѣкоя стая, злонравіе е да пѣемъ, да свиримъ и да бъркаме покѣщанин-тъ.

Една грубость е да влѣземъ съ шапка-тъ на глава, въ коя да е къща.

Трѣба да запретиваме на дѣца-та да бутатъ нѣщо изъ стая-тъ дѣто ся намиратъ.

Ако трѣба да поздравимъ цѣло дружество, трѣба да поздравимъ напрѣдъ на дѣсно, че срѣда-тъ и послѣ на лѣво, и да престѣпаме по една стѣпка, ако има мѣсто.

Ако, кога влѣземъ въ нѣкоя стая, намѣримъ чоловѣка-тъ комуто сме на гости, че приказва съ другъ нѣкого, не трѣба да го запитваме изведиждъ; но да чакаме да си исприкаже и да стоимъ на страна догдѣ си свърши работа-тъ.

Една голѣма погрѣшка е, кога-то идемъ нѣкому на гости или го срѣщнуваме по пѣтя-тъ, да му приказваме отъ далечъ, и да го пытаме съ высокъ гласъ, какъ е въ здравіе-то си.

Приказки-тъ трѣба сѣкота да сж споредъ челоуѣка-тъ кому-то сме на гости и да сж нему пріятни.

Кога сме на гости, не трѣба да сѣдаме додѣ-то не ихъ поканиждъ и прѣди да свършамъ поздравленія-та си. Го-